

PAROUSIEMAGAZINE

JAARGANG 2 | NUMMER 4 | DEC 2019

Verbreden en verbinden

Stichting
Parousie

VERBINDT DE GEBROKENEN VAN HART
AANDACHT VOOR VERBETEREN | UITJES
IK BEN GASTOUDER | CLIËNT IS EIGENAAR

COLOFON

Het Parousie Magazine is een gratis uitgave van Stichting Parousie en verschijnt tweemaal per jaar, in het voor- en najaar.

UITGEVER

Werk & Training

VORMGEVING EN DRUKWERK

Print- en drukservice Kopietje

AFBEELDINGEN

Willeke Terlouw (AENC)

Cornelie van Dijk (Fotograaf)

REDACTIE

Tanny Gunter (hoofdredacteur)

Margreet Doorn

Izak van Vuuren

Gerdine Schouten (tekstschrijver)

Gerna Driesse (vormgever)

Aan dit magazine werkten mee:

dhr. M. Logmans, Henriëtte Uitbeijerse, Andeas van de Breevaart, Jasper Peursem, Harry Verschoor, Marco Modderkolk, vrijwilligers, medewerkers en bewoners.

CONTACT

Stichting Parousie

Vlieterweg 17

3925 GA Scherpenzeel

Tel.: 033 3031471

www.parousie.nl

Vragen over de inhoud of reacties, of wilt u een adreswijziging doorgeven, dan kan dat via redactie@parousie.nl.

Wilt u het Parousie Magazine niet meer ontvangen, stuur dan een mail naar redactie@parousie.nl.

STEUN HET WERK VAN ONZE STICHTING

BANKREKENINGNUMMER:

NL68 RABO 0322 0235 05

Stichting Vrienden van Parousie

Voorzitter: Gijs van der Laan

Penningmeester: Gijs van de Geer

Secretaris: Bert van de Kleut

INHOUD

Verbinden & verbreden

MEDITATIE "VERBINDT DE GEBROKENEN VAN HART"

Door **dh. M. Logmans**

pag. 5

VERBINDEN EN VERBREDEN

Samen aandacht voor verbeteren

pag. 6

IN BEELD

Uitjes bij Stichting Parousie

pag. 8

"IK BEN GASTOUDER"

Interview met **Leontien**

pag. 10

DE CLIËNT IS EIGENAAR VAN ZIJN OF HAAR INFORMATIE

Interview met **Marco Modderkolk**

pag. 12

HET NETWERK IS WEER BIJ DE TIJD

Interview met **AENC**

pag. 14

Verbinden en verbreden, deze woorden komen nogal eens terug bij identiteitsdiscussies. Bijvoorbeeld met betrekking tot de nationale identiteit, wat kan Nederlanders verbinden? In dit magazine gaan we niet in op de nationale identiteit, maar op hoe wij binnen Parousie blijven ontwikkelen.

Ontwikkelen kan alleen dankzij verbinden en verbreden en loopt als een rode draad door alle artikelen. U leest de persoonlijke ervaringen van een bewoner met betrekking tot de verbreding van de ambulante begeleidingsmogelijkheden. Vervolgens hoe de ontvangen innovatiesubsidie van gemeente Ede praktisch handen en voeten krijgt binnen Parousie.

Verbinden is zichtbaar in het nieuwe ICT-systeem dat geïmplementeerd is. U leest niet alleen over de techniek, maar ook over de toegevoegde waarde voor bewoners, cliënten en collega's. Met daarbij aansluitend een lezenswaardig artikel over "De cliënt is eigenaar van zijn/haar informatie". Parousie krijgt een nieuw Elektronisch Cliëntendossier (ECD), waarbij bewoners rechtstreeks toegang krijgen tot hun gegevens.

Verbinden en verbreden - in dit magazine vanuit vele invalshoeken voor het voetlicht gebracht. De heer M. Logmans verwijst in zijn meditatie naar Jesaja 61:1. Die verbintenis wens ik alle lezers van harte toe.

Tanny Gunter,
bestuurder Stichting
Parousie

Stichting
Parousie

Parousie is een christelijke organisatie die 24-uurs zorg en begeleiding biedt aan cliënten met een psychiatrische diagnose en een Wmo-indicatie. Daarnaast biedt Werk & Training een programma van activiteiten die cliënten helpen bij het ontwikkelen van vaardigheden in het wonen, werken en in de sociale omgeving.

Begeleiden in verbinding

Henry van Driel is begeleider bij Werk & Training. Tijdens het uitoefenen van zijn werk straalt hij betrokkenheid uit naar de deelnemers

Hoe zie jij het thema verbinding terugkomen op de werkvloer?

'In een veilige en ontspannen sfeer waarin deelnemers zich gewaardeerd voelen; ontstaat er een vertrouwensband. Wij als team willen oog hebben voor de persoon zelf en het beste halen uit hem of haar. Dit doen we met vallen en opstaan. Door in verbinding te blijven, dus ook je tekortkomingen te benoemen en erkennen, maakt het de band sterker', vertelt Henry van Driel. Hij verwijst in dit verband ook naar zijn relatie met God: 'Hij leert ons te kijken met ons hart.' Juist door de goede vertrouwensband met de deelnemer ontstaat er ruimte waarin kennis, vaardigheden en levenservaring gedeeld kunnen worden.

Kan er door die band ook weer verbreding ontstaan?

Naast de verbinding die tussen deelnemer en begeleider ontstaat, wordt het sociale contact ook verbreedt door de activiteiten bij W&T. 'Door boerderijwinkel De Deel en Kopietje komen er ook veel mensen van buiten Parousie op het terrein. Daarnaast zijn er in het dorp ook warme contacten met bedrijven die onze deelnemers een plekje geven op de werkvloer. Zo ontstaat er verbreding in hun sociale netwerk, wat het integreren in de maatschappij gemakkelijker maakt.'

E-BIKE VOOR BEWONERS VAN PAROUSIE

Bewegen is voor iedereen belangrijk, maar zeker ook voor de bewoners van Parousie. Om dit te stimuleren is door de stichting Vrienden van Parousie een E-bike en mountainbike aangeschaft voor algemeen gebruik voor alle bewoners. Een mountainbike voor de sportievelingen en een E-bike voor bewoners waarbij een beetje ondersteuning tijdens het fietsen welkom is. De aanschaf werd mede mogelijk dankzij sponsoring van Tweewielercentrum Jac. den Boer en de opbrengst van bijna €700,- vanuit de actie Rabo Clubsupport.

Op de foto:
Bert van de Kleut (Vrienden van Parousie),
Jacques den Boer, Henk Huls (bewoner van Parousie)

Verbindt de gebrokenen van hart

‘De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft; om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;’ Jesaja 61:1

Lezer, als je de woorden van de tekst op je laat inwerken dan moeten we zeggen: ‘Wie is in staat om de rijkdom van deze woorden te peilen?’ Wat hebben we daar voor nodig? Verlichte ogen des verstands! Er wordt gesproken over de Heilige Geest en over Zijn werk, de zalving van Christus, de Borg en de Middelaar van het verbond der genade. Christus is gezonden van de Vader om een blijde boodschap te brengen.

Waarde

Voor wie krijgt deze boodschap waarde? Voor degenen die door diezelfde Geest zachtmoedig gemaakt zijn. Die een verbroken hart hebben en verslagen zijn van geest. Voor degenen die zich gebonden weten aan zonde en schuld. Van nature zijn onze ogen voor deze heerlijke Persoon gesloten. In Jeremia 8:22 klaagt de profeet: ‘Is er dan geen balsem in Gilead? Is er geen heelmeeester aldaar? Want waarom is de gezondheid der dochter mijns volks niet gerezen?’

Wel daar zijn drie oorzaken voor te noemen. Allereerst erkennen de Israëliet zijn zondekwaal niet. Ten tweede zoekt Israël hulp voor de gevolgen van de zonde niet bij de ware Heelmeeester. En tenslotte wenste men geen genade te ontvangen, omdat men geen kennis droeg van hun dodelijke zondekwaal. Indien wij menen gezond te zijn en zeggen met het volk uit de dagen van Jeremia: ‘Zijn wij dan ook ziek?’, dan begeren wij deze balsem niet, maar sterven eens eeuwig aan onze dodelijke zondekwaal. Maar er is nog balsem in het heden der genade. Voor zondaren die wankelen ten dode en smekende zuchten: Genees mij, red mijn leven.’

**“KOM HERWAARTS TOT
MIJ, ALLEN DIE VERMOEID
EN BELAST ZIJT, EN IK ZAL
U RUST GEVEN”**

Christus is de weg gegaan van kribbe tot kruis. Hij, de gezondene des Vaders, heeft alles aangebracht, in een weg van volmaakte gehoorzaamheid, om te voldoen aan de eis van Gods recht. Dat recht hebben wij door moed- en vrijwillige ongehoorzaamheid geschonden. En omdat Hij uitriep: ‘Het is volbracht’ en op de paasmorgen opgewekt is door Zijn Vader, is er voor een schuldig en doemwaardig zondaar een plaats bij Hem Die gezegd heeft: ‘Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven’. Hebt u Hém nodig?

M. Logmans

DHR. M. LOGMANS

Verbinden en verbreden

'Samen aandacht voor verbeteren'

Parousie heeft professionalisering hoog in het vaandel staan. Een professioneel en ontwikkeld team van begeleiders is in staat om in te spelen op innovaties en ontwikkelingen, zowel op intern als extern niveau. De primaire taak van begeleiders is daarnaast om cliënten professionele begeleiding te bieden die gericht is op hun ontwikkeling en aansluit bij het opgestelde plan van aanpak. Al deze lijnen staan binnen Parousie met elkaar in verbinding. Als Parousiemedewerkers in hun taken ondersteund en gefaciliteerd worden, dan helpt dat hen om begeleiding op maat te bieden dat aansluit op de eigen kracht en mogelijkheden van iedere bewoner/cliënt.

Vanuit deze visie op professionalisering is het traject 'Samen aandacht voor verbeteren' gestart. In het kader van dit traject heeft een extern bureau onderzoek onder de medewerkers en bewoners verricht. Gemeente Ede

stelde een subsidie voor 'Innovatiemiddelen Beschermd Wonen' beschikbaar. Een aanvraag van Parousie om in aanmerking te komen voor deze subsidie is toegekend. Inmiddels heeft de stichting een subsidiebedrag ontvangen waarmee een onderzoek door Care.Rate is bekostigd.

Care.Rate is een organisatie dat zich richt op verbetering in de zorg. Zij heeft een systeem dat uitgaat van continue verbeteren in plaats van momentopnames (meer informatie: www.care.rate.nl). Naar aanleiding van het Care.Rate-onderzoek heeft de bestuurder met collega's het Parousie-Kernteam samengesteld. Vervolgens is een plan van aanpak gemaakt op basis van hun methode. Het kernteam staat onder aansturing van de bestuurder die de teamleden één keer in de zes weken spreekt. Het plan van aanpak vormt dan de leidraad van deze gesprekken.

Een prachtig onderzoek is gedaan en een nog mooier rapport is geschreven. Maar dan? De ervaring leert organisaties dat de aanbevelingen vervolgens vaak in een la blijven liggen. Jammer! Dat moet anders kunnen, dachten ze bij Parousie. En daarom werd het Parousie-kernteam ingesteld dat als taak heeft om de cyclus van feedback, aanbevelingen én concrete uitvoering gaande te houden.

Het kernteam bestaat uit drie personeelsleden: Gerna Driesse namens Werk & Training, Henriëtte Uitbeijerse namens woonbegeleiding en Marja Thomassen namens de woonassistenten. In het kantoor bij Kopietje leggen de eerste twee uit wat het kernteam inhoudt.

Ambassadeurs

"Uit medewerkersonderzoek van vorig jaar kwamen enkele actiepunten naar voren", begint Henriëtte. "Vervolgens was de vraag: 'Hoe worden die in de praktijk gebracht?'" Gerna: "Uit het onderzoeksverslag is alle feedback van medewerkers verzameld en weergegeven in categorieën. Daar is het kernteam uit voortgekomen. Wij zijn als het ware ambassadeurs om de actiepunten te vertalen naar de praktijk." "Ja," bevestigt haar collega, "ons team is de brug van het onderzoek naar de verschillende afdelingen binnen de organisaties: de woonassistenten, de afdeling Werk & Training en

de woonbegeleiding." Met die opdracht op zak gingen de teamleden aan de slag om de aanbevelingen concreet te maken. "We vroegen aan onze collega's om punten op te pakken," legt Henriëtte uit. "Uiteindelijk is het niet onze vraag, maar hun eigen feedback waar ze zelf mee aan de slag gaan." "Precies," reageert Gerna, "het is niet vanaf hogerhand opgelegd." "Daarom vind ik het mooi om me ervoor in te zetten," zegt Henriëtte, "om draagvlak te creëren."

Draagvlak

Verantwoordelijkheid

"Maar hoe zorg je dat het werkt?" vraagt Gerna. Ze illustreert hun werkwijze aan de hand van een voorbeeld. "Bij Parousie werken we met trainingsarrangementen, waarbij cliënten

* Foto van links naar rechts: Marja Thomassen, Gerna Driesse en Henriëtte Uitbeijerse

vaardigheden krijgen aangeleerd. Niet alle arrangementen liepen goed, maar waarom niet? We kwamen erachter dat dit te maken had met verantwoordelijkheid. Werk & Training was verantwoordelijk voor de trainingen 'Poets & Blink' en 'Was & Strijk'. Deze trainingen komen echter beter tot hun recht onder de verantwoordelijkheid van woonbegeleiders die op de groep aanwezig zijn." Hetzelfde gold voor de training 'Chef Kok' vervolgt ze. "Deelnemers kregen pas de dag erna de evaluatie te horen. Maar daar moet een persoonlijk begeleider (pb'er) verantwoordelijk voor zijn die meteen kan meekijken." Henriëtte vult aan: "Een pb'er staat ook in contact met de vrijwilliger die helpt bij het koken. Daardoor kan de vrijwilliger zelf in gesprek gaan met de cliënt over wat ze gaan koken in plaats dat er een opdracht wordt gegeven over wat er moet worden gekookt."

Praktische voorbeelden

De aanpak van het team is dus direct merkbaar op de werkvloer. Henriëtte: "Ik vind het vooral heel praktisch wat we doen." Als voorbeeld noemt ze de vakantieplanning. "Dat gaf stress bij medewerkers, nu is dat eenvoudig opgelost doordat een teamlid medeverantwoordelijk is gemaakt voor de roosterplanning." De woonbegeleider weet nog een concreet voorbeeld: "Medewerkers vonden het fijn om aan een maatje gekoppeld te worden, een collega, waarmee ze konden sparren. Ook dat is geregeld." Bij Werk & Training merkte Gerna dat facilitaire zaken te makkelijk bij hun afdeling werden neergelegd door collega's. "Bijvoorbeeld het vervangen van een lamp. Prima, wij kunnen dat doen, maar onze werkdruk neemt daardoor toe." Ze vindt het echter vooral belangrijk dat het doel van de zorg niet uit het oog wordt verloren: "We willen cliënten zelfredzaam maken. Als ze zelfstandig gaan wonen, zullen ze ook in staat moeten zijn om een lamp te vervangen."

Doorgaande processen

"Ik zie onze taak als een stukje bezinning," borduurt Gerna daarop door. "Hoe geven we als team de juiste zorg aan de cliënt? Werkdruk koppelen we altijd aan de zorg. Als iets niet goed loopt, dan is het niet alleen de vraag: waarom lukt het niet? Maar ook: dienen we nog wel ons doel?" "Het is bewustwording," beaamt Henriëtte, "Parousie organiseert veel leuke dingen, maar dan? Wat komt er na de plannen en de acties? Hoe brengen we het in de praktijk?" "Het zijn vaak zaken die anders makkelijk blijven liggen," stelt Gerna. Naast het oppakken van actiepunten en het benoemen van lopende zaken, bewaken de kernteamleden het proces. "Als iets is veranderd vragen we: 'Werkt het nu?' Het bewaken van het proces houdt ook in dat we successen benoemen. 'Kijk, dit hebben we met elkaar bereikt en voor elkaar gekregen'," legt Gerna uit. Henriëtte: "Het zijn eigenlijk allemaal doorgaande processen die gaan over zaken die nu spelen. En dan gaat het over communicatie, feedback geven. Ook zijn we betrokken bij teambuilding; we zijn dus breed bezig."

Verskillende karakters

Het kernteam is gericht op de vraag hoe het personeel als team beter kan functioneren. Gerna: "Met het kernteam kunnen we vaststellen waar we tegenaan lopen en waarom dat zo is. Wij gaan dan in gesprek met collega's." "Pas kregen we een cursus herstelgericht werken, dat sloot daar mooi op aan," vindt Henriëtte. "De cursus ging erover dat we allemaal verschillende karakters hebben en hoe we de krachten binnen het team kunnen benutten." "Als ambassadeur voel ik me daar verantwoordelijk voor," reageert Gerna, "hoe het team van elkaars talenten gebruikt maakt. Dat betekent niet dat wij alles zelf hoeven te doen." "Nee," is Henriëtte het met haar eens, "we leren om de verantwoordelijkheid daar neer te

leggen waar het hoort. Feedback moet naar de juiste persoon." En feedback van cliënten, nemen jullie die ook mee?

"Feedback van cliënten wordt met ons gedeeld en komt terug binnen het bewonersoverleg," geeft Henriëtte aan. Bewoners hebben in het bewonersoverleg aangegeven meer inhoudelijke agendapunten te willen bespreken.

In het kader van het onderzoek is de bestuurder samen met de praktijkonder-

steuner GGZ in gesprek gegaan met de bewoners. "De punten die daaruit komen, krijgt ons team met de vraag: 'Hoe gaan jullie dit vertalen naar de praktijk?'" legt Henriëtte uit. Gerna denkt dat de feedback ook nog indirect aan bod komt: "In onze medewerkersfeedback nemen we de zorg voor cliënten mee vanuit onze zorgvisie."

Bezinningsmoment

Aan het slot van het interview ontspint zich nog even zo'n bezinningsmoment tussen de kernteamleden. "Onze taak is nog lang niet klaar," zegt Gerna, "zo voelt het. Soms denk ik dat ik het antwoord op een probleem weet, maar dan past de oplossing niet bij de betreffende collega. Het is dus een proces." Henriëtte: "Als een oplossing niet aansluit bij een collega dan is dat vaak omdat die niet uit iemand zelf komt. Een aanpak moet bij iemand passen." Gerna: "Ja, ik zie vervolgens wel weer dat iemand er meer mee aan de slag gaat. Dat hoort ook bij onze taak: dingen benoemen. Het is niet zo dat wij het als kernteam hebben gedaan, maar we doen het samen," benadrukt Gerna, "we hebben elkaar nodig". Henriëtte: "Ik zie het zo: wij hebben een helicopterview. Het duurde even voordat ik dat zag, want ik ben er nogal blanco in begonnen. 'Ik wil best meedenken,' was mijn eerste reactie. Zo kwam ik in het werkgroepje, maar ik dacht in het begin: 'Wat moet ik ermee?' Nu zie ik dat we echt de vertaalslag maken naar de praktijk. Nu, bijna een jaar later, begint de cyclus voor mijn gevoel vorm te krijgen."

**"HET IS NIET ZO DAT WIJ
HET ALS KERNTTEAM HEB-
BEN GEDAAN, MAAR WE
DOEN HET SAMEN"**

Succes benoemen

Rondleiding

Burendag

Rondvaart

Uitjes

Door leuke uitjes te organiseren raken bewoners en begeleiders op een ontspannen manier anders verbonden met elkaar. Dat levert soms grappige beelden op. Een interessante rondleiding, heerlijke hapjes en een boottochtje creëren een mooie gelegenheid om elkaar ook anders te leren kennen.

High Tea

Rondleiding

Zandsculpturen

Eetsmakelijk

Den Bosch

Uw drukwerk met zorg bedrukt

Bij Kopietje werken we voor de klant aan het mooiste drukresultaat.
Het druk- en printwerk is zeer uiteenlopend:

- Kerkbladen
- Nieuwsbrieven
- Visitekaartjes
- Brochures
- Folders en flyers
- Jaarverslagen
- Liturgieën
- Cadeaukaarten
- Geboortekaarten
- Kerst- en nieuw-jaarskaarten
- En veel meer

Druk- en printservice Kopietje biedt aan mensen met psychiatrische problematiek een veilige omgeving om hun draai in het werkleven te vinden. De betekenis van werk is groot voor hen!

Vlieterweg 17 Scherpenzeel

E: kopietje@parousie.nl W: www.kopietje.net T: 033 3037 339

'Ik ben gastouder'

LEONTIEN

Anderhalf jaar geleden vertelde Leontien haar verhaal over hoe ze het vond om op Parousie te wonen. Nu ontvangt ze me in haar nieuwe onderkomen, waar ze sinds kort zelfstandig woont. Bij binnenkomst valt meteen de robuuste salontafel op. Het is een dwarsdoorsnede van een boom, geplaatst op een metalen frame. Een spannend en dik boek van Dee Henderson ligt erbovenop. "Die tafel komt uit het bos bij Parousie," zegt Leontien, "het is van een omgevallen boom tijdens zo'n zware herfststorm van de afgelopen tijd." Op de bank vertelt de Scherpenzeelse over de ambulante begeleiding van Parousie en hoe het nu met haar gaat.

Hoe gaat het nu met je? En is dat naar verwachting of boven verwachting?

"Ik had nooit verwacht, ergens natuurlijk wel gehoopt, dat het nu zo goed zou gaan. Het gaat erg goed met me en ik heb ook geen terugval gehad. De dingen waar ik in mijn tijd bij Parousie aan gewerkt heb, daar hoef ik nu niet meer aan te werken, dat is verleden tijd."

Je krijgt ambulante begeleiding van Parousie, wat houdt dat in?

"Voor mij betekent ambulante begeleiding dat er één keer per week iemand langs komt van Parousie. Met de begeleider bespreek ik dan wat er op dat moment speelt. Dat kan van alles zijn, bijvoorbeeld dat we iets van mijn werk bespreken. Ik kon bij de gemeente aangeven hoeveel uren ik nodig had en ik heb twee uur per week aangegeven. Verder heb ik een achterwacht: ik kan Parousie altijd bellen als dat nodig is. Tot nu toe is dat nog niet nodig geweest, maar het is wel fijn

dat de optie er is. Uiteindelijk is ambulante begeleiding voor iedereen verschillend. Sommigen krijgen hulp in de huishouding. Bijvoorbeeld iemand die depressief is, kan hulp bij het schoonmaken krijgen. Met anderen gaat iemand mee om boodschappen doen."

Hoe is het traject verlopen van begeleid wonen naar zelfstandig wonen?

"Al langer was ik op zoek naar een geschikte plek, maar de meeste opties waren erg prijzig. In dat zoekproces werd ik wel aangemoedigd door de begeleiding. Zij vroegen dan of ik al iets had gevonden. Toen ik eenmaal dit plekje had, liep het soepel. Samen met Els (woonbegeleider) heb ik een plan opgestart, want ik was de eerste vanuit Parousie die ambulant ging wonen. Dat plan ging erover hoe de begeleiding vanuit de organisatie geregeld moest worden. Samen met Gert-Jan (persoonlijk begeleider) heb ik dat in een persoonlijk plan uitgewerkt. De gemeente was alleen maar blij met mijn overgang, want ambulant wonen is natuurlijk stukken goedkoper dan begeleid wonen. Ik merkte wel dat ze verrast waren, dat ik nu al de overstap maakte."

Wat doe je op dit moment?

"Ik ben weer begonnen met werken en ik ben nu gastouder. Mijn doel is om dat 24 uur per week te gaan doen. Op dit moment werk ik 8-10 uur per week, op twee middagen. Er komt best veel kijken bij het gastouderschap: ik moet administratie bijhouden, zaken met de gemeente regelen en ook ben ik op herhaling geweest voor mijn EHBO-diploma. Hoe lang ik werk, is een beetje afhankelijk van hoe laat de ouders terugkomen. Maar meestal zit ik om half 7 wel weer op de fiets. Het gastgezin heeft drie jongens van 4, 6 en 8 jaar en ze kunnen je goed uittesten! In het begin was het dus wel even wennen, maar nu loopt dat prima. Gisteren ben ik nog met ze naar Ouwehand geweest."

Verrast

"IK HAD NOOIT VER-
WACHT, DAT HET NU ZO
GOED ZOU GAAN"

Wat betekent de ambulante begeleiding voor je?

"Het betekent vooral een steuntje in de rug op het moment dat ik het nodig heb. Inmiddels heb ik twee jaar Gert-Jan als begeleider, dus we kennen elkaar goed. Als hij komt dan zijn we gewoon gezellig aan het praten en ondertussen komt alles langs wat we moeten bespreken. Het is een werkrelatie." Vertel je anderen over je situatie of juist niet? "Het is afhankelijk van de persoon. Meestal vertel ik wel dat ik bij Parousie heb gewoond, omdat ik vind dat het beeld van psychiatrie en begeleiding bijgesteld kan worden. Maar de situatie moet er wel naar zijn. Mensen reageren er verschillend op. Sommigen weten er niet goed raad mee, anderen stellen

vragen, bijvoorbeeld: 'Was het een goede plek?' Als iemand oprechte belangstelling heeft, dan ga ik daar gerust op in, anders laat ik het gewoon zo."

Waarmee voel jij je geholpen door je omgeving?

"Ik heb een warm netwerk van mensen om me heen, die had ik al toen ik nog in de prut zat. Het klinkt misschien cliché, maar bij hen mag ik gewoon zijn wie ik ben. Toen ik moest opstarten met werk, was het bijvoorbeeld fijn dat ik om advies kon vragen. Het is ook fijn om mijn dag even kwijt te kunnen. Eigenlijk de normale dingen: dat ze blij zijn als ik blij ben en verdrietig als ik verdrietig ben. Ik wil graag dat mensen me gewoon benaderen zoals ze een ander ook benaderen, want het verleden is het verleden." Leontien heeft een ingelijste spreuk op haar vensterbank staan – "van vrienden gekregen" – die daar mooi op aansluit. "Een vriend is iemand die je verleden kent, in je toekomst gelooft en je accepteert zoals je bent." Van welke dingen geniet je? Waar beleef je plezier aan? "Ik ga graag mountainbiken. Verder vind ik het leuk om een boek te lezen of naar mooie muziek te luisteren. Of gewoon een kletspraatje met iemand te maken. Tegenwoordig ga ik naar de markt op woensdag! Erg gezellig. Dat deed ik eerder niet, maar nu zie ik de markt vanuit mijn raam."

Zijn wie je bent

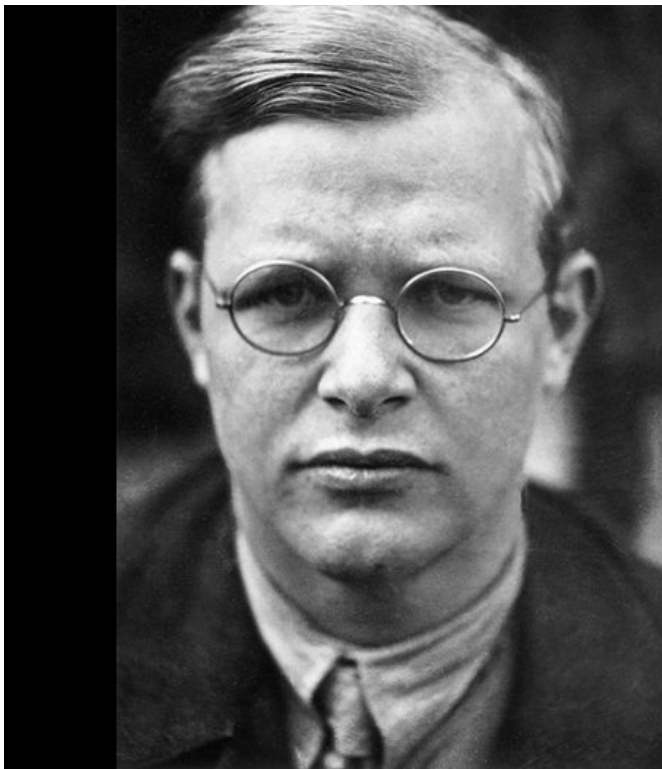
Is het nog gelukt om een zorgpaard te vinden?

"Ik moest lachen om deze vraag! Ik zat toen (anderhalf jaar geleden) in zo'n andere periode. Ik heb wel voor een tijdje een zorgpaard gehad ja. De afgelopen tijd heb ik van alles gedaan. Ik heb op een boerderij gewerkt, daar mocht ik koeien melken. En ik ben op een schapenboerderij geweest. In de moestuin van Parousie ben ik ook aan de slag geweest." Lachend: "En nu ben ik gastouder!"

Leontien heeft nog een advies voor degenen die de overstap zouden willen maken naar ambulante begeleiding. "Er is erg veel mogelijk, ik zou daarom mensen willen aanmoedigen om de mogelijkheden te onderzoeken. Of je nu begeleid woont en je wilt de overstap maken, of dat het thuis niet meer gaat: ambulante begeleiding heeft meerwaarde. De optie is er gewoon en het maakt je problemen allemaal net wat draaglijker."

GEDICHT

Door goede machten trouw
en stil omgeven behoed,
getroost, zo wonderlijk en klaar
zo wil ik graag met U,
mijn God, steeds leven
en met U ingaan in
het nieuwe jaar.

- Dietrich Bonhoeffer

De cliënt is eigenaar van zijn of haar informatie

Betrokkenen

Parousie krijgt binnenkort een nieuw Elektronisch Cliëntdossier (ECD). In een afstudeerscriptie onderzochten twee studenten Maatschappelijk Werk en Dienstverlening de vraag: Welk ECD is geschikt voor Parousie? Eén van hen is Marco Modderkolk (31) die sinds 2010 als woonbegeleider werkt bij de stichting. Inmiddels is hij verantwoordelijk voor het overgangsproces van het oude naar het nieuwe ECD: "Betrokkenheid van de cliënt bij het eigen dossier is belangrijk voor het herstelproces."

Online

De tijd dat zorgverleners meters papieren dossiers hadden staan van hun cliënten ligt al jaren achter ons. Met de komst van het digitale tijdperk ging men ook in de zorg informatie digitaal opslaan. Maar digitaal opslaan van gegevens is nog niet hetzelfde als online – in aansluiting op het wereldwijde web – toegankelijke informatie. Het nieuwe ECD gaat over de verandering van offline naar online dossiers. In het huidige systeem kunnen medewerkers van Parousie nieuwe wet- en regelgeving onvoldoende integreren. Daarnaast voldoet het systeem niet meer als hulpmiddel voor goede dossier-

vorming voor cliënten en begeleiders. Het nieuwe softwarepakket biedt juist extra mogelijkheden. En deze technische mogelijkheden sluiten verrassend goed aan op nieuwe ontwikkelingen in de zorg zoals herstelgericht en transparant werken.

Toegankelijk

De belangrijkste verandering met de komst van het nieuwe ECD is dat bewoners rechtstreeks toegang krijgen tot hun gegevens. Waar toegang tot internet is, is er toegang tot hun documenten. Deze verandering zal de betrokkenheid van cliënten bij hun dossier verder normaliseren. Nu kunnen bewoners ook aan begeleiders vragen om hun documenten in te zien, maar in de praktijk ervaren ze dat toch vaak nog als een drempel. Het nieuwe systeem sluit aan op de kernwaarde 'Transparantie' die Parousie

toepast in de hulpverlening. Marco:

"In de basis staat alle informatie open, maar als het niet past binnen de hulpvraag, dan kunnen onderdelen van het dossier uitgezet worden." Hij noemt een concreet voorbeeld. "Stel dat het voor iemand te zwaar is om verslagen over zijn of haar verleden te lezen, dan kan in overleg besloten worden om deze af te sluiten." Cliënten krijgen dus niet automatisch toegang tot hun dossier. "Bewoners zullen samen met de persoonlijk begeleider, en in sommige situaties met behandelaren, nagegaan hoe inzage in het dossier hun proces ondersteunt," legt de woonbegeleider uit. Daarnaast kunnen onderdelen van het dossier geautoriseerd worden voor externe hulpverleners of – altijd en alleen als de cliënt dat wil – voor familieleden en andere betrokkenen. Ook de technische mogelijkheden nemen toe. Zo wordt er al gesproken over de apotheker die straks zonder tussenkomst van derden gewoon de medicijnen kan leveren vanaf de medicijnenlijst uit het dossier. Hoe de toepassing van deze technische opties precies in de praktijk zal zijn, is op dit moment nog afwachten.

Herstelgericht werken

De cliënt is eigenaar van zijn of haar eigen informatie, dat is het uitgangspunt van het ECD. Er is dus toestemming van hem of haar nodig voor het delen van dossierinformatie. Bijvoorbeeld of een begeleider in

"TOEGANKELIJK CLIËNTDOSSIER KAN BIJDAGEN AAN HET HERSTELPROCES"

overleg kan met andere zorgorganisaties. "Het mooiste van het nieuwe systeem vind ik dat de controle over de informatie bij de bewoner komt te liggen," aldus Marco, "onderzoek laat zien dat een toegankelijk cliëntdossier kan bijdragen aan het herstelproces." Dit past bij de maatschappelijke trend van herstelgericht werken binnen de zorg. Het nieuwe systeem is daarmee ook een verandering voor de woonbegeleiders. Voorheen schreven ze rapportages alleen voor intern gebruik, nu zullen deze breder gelezen worden. "Ik hoop dat cliën-

ten erover in gesprek gaan met begeleiders, zodat het onderdeel van hun ontwikkelingsproces wordt. Ze kunnen leren hoe een begeleider hen heeft waargenomen als ze de rapportages teruglezen,” vertelt Marco. Het nieuwe systeem kent daarnaast visuele hulpmiddelen die het begeleidingsproces kunnen ondersteunen. Een grafiek geeft bijvoorbeeld aan hoeveel procent er van een ontwikkelingsdoel behaald is. “Dit werkt erg goed bij deze doelgroep,” geeft de woonbegeleider aan, “want dat geeft overzicht.”

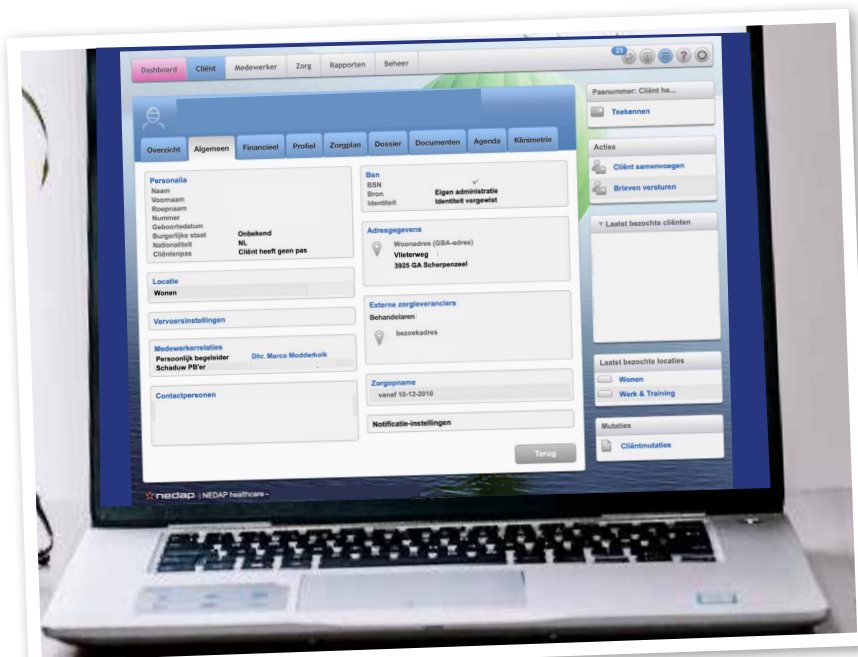
Beveiliging

Online dossiers kennen risico's met betrekking tot privacy en digitale veiligheid. Een tweestapsverificatie zal daarom de digitale veiligheid waarborgen. Overheidsdiensten kennen deze vorm van beveiliging ook met bijvoorbeeld DigiD. De bescherming van privacy is geregeld in de wet voor de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) die van kracht werd in 2018. Marco: “Dat privacy een issue zou worden zag ik aankomen en dat heb ik meegenomen in mijn onder-

zoek. Privacy is een onderdeel van ECD. Binnen Parousie ben ik ook Functionaris Gegevensbescherming. Toen ik me ging verdiepen in de AVG merkte ik dat deze wet juist helpt om gegevens goed te beveiligen; het beschrijft hoe je gegevensbescherming kunt aanpakken.” Parousie bewaart de dossierinformatie van cliënten 15 jaar. Maar ook van medewerkers slaat het nieuwe softwaresysteem gegevens op. Het programma houdt in een logboek de gebruikersgegevens van medewerkers bij, zoals inlog- en uitlogtijd en welke onderdelen zijn ingezien. Ook dat is een middel om de transparantie in de hulpverlening te bevorderen en het onnodig inzien van informatie door begeleiders tegen te gaan.

Grootste risico

De ‘slimme’ software van de online versie plaatst een rapportage automatisch in andere onderdelen van het dossier; die tekst wordt gekopieerd binnen het systeem. Een groot voordeel, legt Marco uit: “Er was nog weleens de klacht van begeleiders dat ze vaak dubbel moesten noteren. Dat is straks voorbij en scheelt weer tijd natuurlijk.” Op dit moment is het nieuwe systeem al wel ‘in de lucht’ maar nog niet beschikbaar. De dossiers van de cliënten moeten nog worden overgezet van het oude naar het nieuwe ECD, wat vooral veel “doe-werk” is, geeft de woonbegeleider aan. “Ik doe dat momenteel tijdens lege momenten, dan werk ik er steeds een stukje aan”. Een exacte deadline wil hij nog niet vastzetten, omdat het proces van inwerking-treding zorgvuldig moet gebeuren. “Als het te snel gaat, zorgt dat voor teleurstellingen. Maar toch hoop ik wel dat het voor het einde van dit jaar gereed is.” Een belangrijke voorwaarde voordat het zover is, is dat alle medewerkers het systeem goed kennen. “Het grootste risico blijft de gebruiker.”

Welk softwarepakket past bij ons?

Marco en zijn medestudent vroegen voor hun onderzoek collega's, deskundigen en betrokkenen aan welke voorwaarden het nieuwe ECD moest voldoen. De voorwaarden – gecategoriseerd naar thema – die naar voren kwamen uit de surveys waren: ‘privacy & veiligheid’, ‘betrokkenheid van cliënten en netwerk’, ‘toegankelijkheid’, ‘efficiëntie van het ECD’, en ‘technische aspecten’. Van de honderden aanbieders van softwarepakketten waren er vijf kanshebbers. Deze vijf vergeleek Marco systematisch in een tabel op alle voorwaarden die in het onderzoek waren vastgesteld. Er werd ook geke-

ken naar de prijs-kwaliteitverhouding. Uiteindelijk is de keuze gemaakt voor het systeem ‘Ons’ van aanbieder Nedap. Dit is een wereldwijde speler, die ook betrokken is bij de beveiliging van de Amerikaanse defensie. Het softwarepakket voor het ECD bevat veel onderdelen: persoonlijke gegevens, achtergrondinformatie, contactgegevens, medische gegevens, behandelgegevens en de indicatie. Marco: “Dat laatste is de basis, want zonder indicatie kun je niet bij Parousie wonen.” De persoonlijke rapportages van begeleiders over bewoners komen ook in het dossier te staan.

Het netwerk is weer bij de tijd

Kostbare minuten die wegtikken door een trage opstart. Computers die vastlopen. Parousie kon er niet langer omheen: ze moest iets doen aan de ICT-problemen. Het nieuwe netwerk bracht een grote verbetering: "Medewerkers kunnen overal makkelijk en snel inloggen".

Het verouderde netwerk leverde moeilijkheden op, zoals problemen met inloggen. De server was daarnaast oud en traag geworden. Die traagheid hinderde medewerkers bij het uitvoeren van hun computerwerkzaamheden. Op het dieptepunt van de ICT-ellende was Parousie een paar dagen kwijt aan netwerkstoringen.

Oplossingen

Nadat bestuurder Tanny Gunter een positieve recensie las van automatiseringsbedrijf AENC, aarzelde ze dan ook niet lang en legde ze contact met deze organisatie. Twee medewerkers, Andreas van de Breevaart en Jasper Peurseem kwamen om te overleggen met het bestuur. Hoe zit het huidige netwerk in elkaar? Wat hebben medewerkers nodig op het gebied van ICT? Welke oplossingen zijn geschikt voor Parousie? Uit de gesprekken bleek dat Parousie baat had bij een ICT-omgeving die de zorg voor cliënten kon

ondersteunen. De speerpunten voor het nieuwe netwerk waren: stabiliteit, snelheid en eenvoud. Daar kwam bij dat het netwerk optimale veiligheid moest waarborgen, vanwege de persoonsgegevens die door Parousie worden verwerkt. Het overleg leidde tot een gezamenlijk plan van aanpak om de problemen te verhelpen. "We hebben een mooie aanbieding kunnen doen," vertelt Harry Verschoor. De ICT'er kwam later in beeld toen hij het project namens AENC ging uitvoeren op locatie.

"Op het gebied van ICT zijn veel oplossingen mogelijk," vervolgt Harry, "maar wij vinden het vooral belangrijk dat het project aansluit bij de behoeften van de klant." Samen met Jasper Peurseem voerde Harry de nieuwe ICT-plannen uit aan de Vlieterweg. Andreas van de Breevaart was de contactpersoon voor het project. Over de samenwerking met Parousie is Harry erg te spreken. "Er is veel overlegd en er waren korte lijntjes. Ook lag er van tevoren een duidelijk plan waarbij de medewerkers betrokken waren."

De ICT'er vond het fijn om op locatie te werken: "Ik kreeg daardoor echt mee wat Parousie doet en wat voor organisatie het is." Hij ondervond de volle medewerking van medewerkers, die op hun beurt vragen stelden over de veranderingen. Jasper en Harry beantwoordden alle vragen die er leefden onder het personeel. Er ontstond een wederzijdse waardering: "Doordat ik aanwezig was op Parousie kreeg ik een gevoel bij de organisatie en leerde ik wat de wensen waren. Daar konden we vanuit AENC vervolgens op inspelen en zo hebben we samen iets kunnen neerzetten wat aan de wensen van Parousie voldoet."

Wat is er zoal verbeterd? Medewerkers kunnen overal makkelijk en snel inloggen op de verschillende plekken waar ze het netwerk nodig hebben. Of het nu thuis is of op kantoor, vanaf een computer of een laptop, ze komen altijd in dezelfde digitale omgeving terecht. Begeleiders kunnen daardoor vanaf elke werkplek de documenten inzien die voor hen bedoeld zijn. "Het netwerk is nu toereikend en eenvoudig," vat Harry

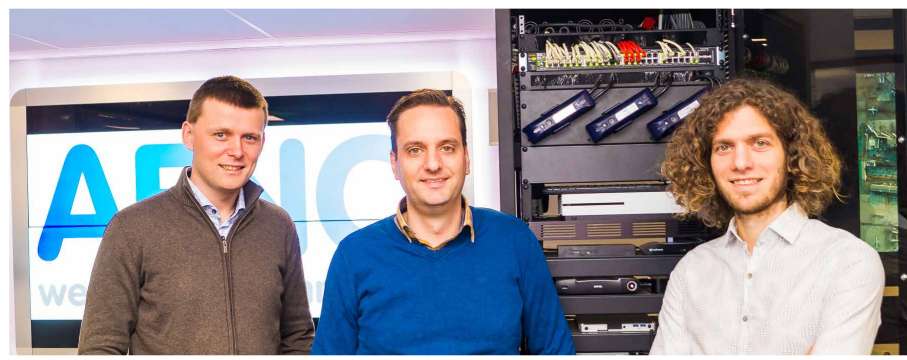
bondig samen, "dat komt door de snelheid ervan en de overzichtelijke digitale omgeving."

Moest het nieuwe netwerk nog geïntroduceerd worden? "Nee,

dat was niet nodig. Alle vragen die het personeel had, konden ze meteen stellen omdat Jasper en ik op locatie waren. Ook heeft het bestuur naar alle werknemers een e-mail gestuurd met uitleg van de veranderingen. De wijzigingen zijn dus in de loop van het project uitgelegd."

Cliënten betrekken

De ontmoetingen met bewoners vond Harry interessant. "Cliënten hadden natuurlijk vragen, want ze maken ook gebruik van internet, dus ze wilden weten hoe het zat. Ze vroegen aan ons wat we kwamen doen. Inhoudelijk vertelden wij niks, dat was aan het bestuur en de medewerkers om te doen." De contacten leverde soms onverwachte momenten op. "Een bewoner liet ons zien hoe hij alles vertaalde in verschillende talen, onder andere in het Hebreeuws." Harry zat regelmatig bij Kopietje. "Ik vond het mooi om te zien hoe de begeleiding de cliënten betrok bij de transitie."

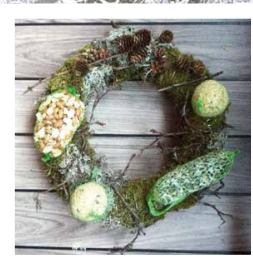
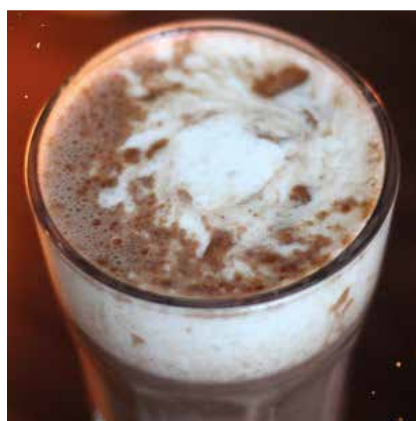
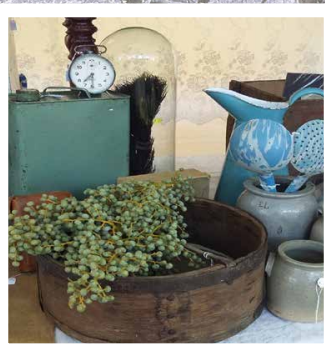

* Foto van links naar rechts: Andeas van de Breevaart, Jasper Peurseem en Harry Verschoor

WINTERFAIR

D.V. Zaterdag 7 december 2019

Tussen 10.00 – 14.00u | Vlieterweg 17 Scherpenzeel

Op DV zaterdag 7 december hopen we weer onze jaarlijkse winterfair te houden. Er is van alles te koop en te eten. Misschien een goed idee om het middageten te verplaatsen naar Parousie met koffie, thee, koek, patat, kroketten, frikandellen, erwtensoep, oliebollen, etc. Maar ook fruit, taart en kaas. Daarnaast natuurlijk de gebruikelijke dingen zoals bloemen en bloemstukjes, boeken, en brocante. Voor elk wat wils en voor de kinderen is er een springkussen. Bovendien kunnen ze zich vermaken op het terrein. We hebben geiten en kippen en er is een hobbyschuur voor de knutselaars onder ons. Van harte welkom!

Stichting vrienden van Parousie

Vlieterweg 17 Scherpenzeel
www.parousie.nl

Stichting
Parousie

*Wij wensen
u goede
kerstdagen en
een gezegend
nieuwjaar toe.*

Stichting
Parousie

STICHTING PAROUSIE
VLIETERWEG 17, 3925 GA SCHERPENZEEL
WWW.PAROUSIE.NL